

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כ"ה

תיק

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק זר – אב"ד, הרב גדעון שריון, הרב דוד בירדוגו

התובעת: [REDACTED] ת"ז [REDACTED] (ע"י ב"כ עו"ד אהרן הלוי)
נגד
הנתבע: [REDACTED] ת"ז [REDACTED] (ע"י ב"כ עו"ד ריבי אוחיון)

הנדון: כתובה/פיצוי גירושין

פסק דין

לפנינו תביעת האישה לכתובה בסך של 555,000 ₪.

רקע ועובדות

הצדדים נישאו ב-1993. מנישואין אלו נולדו להם ארבעה ילדים. במרץ 2017 פתח האיש תיק יישוב סכסוך. ביולי 2017 פתחה האישה תיק גירושין. נושאי הילדים, המזונות והרכוש נדונו בביהמ"ש, ובנובמבר 2017 הביא אותם ביהמ"ש להסכמות בכל הנושאים הללו, ובביה"ד נותר לדון רק בנושא הגירושין והכתובה. באפריל 2018 הביא ביה"ד את הצדדים להסכם גירושין, ובעקבות זאת הם התגרשו במאי 2018. בהסכם הגירושין נאמר כי ביה"ד ייתן פס"ד בעניין הכתובה לאחר הגט. דיון משמעותי בעניין הכתובה התקיים באפריל 2018, בדיון שבו הביא ביה"ד את הצדדים להסכם גירושין. לאחר מכן, בנובמבר 2018, התקיים דיון נוסף בדיון יחיד, אך לא נאמר בו שום דבר משמעותי מלבד הוראה לצדדים להגיש סיכומים. סיכומי הצדדים הגיעו בדצמבר 2018 ובינואר 2019. להלן עיקרי טענות הצדדים.

טענות האישה

- א. לאיש היו התקפי זעם.
- ב. האיש פרק עול באופן פתאומי, הפסיק לשמור שבת.
- ג. ביוני 2017 גילתה האישה כי האיש בוגד בה. הוא הודה בפניה. האישה רצתה לפתוח תיק בביה"ד, אך אז גילה לה האיש כי כבר פתח תיק יישוב סכסוך שלושה חודשים קודם לכן. האישה הודה בביה"ד כי כבר מ-2016 הוא בקשר איתה, והדברים מתועדים בדף הפייסבוק שלו. האישה בוגדות עם המאהבת שלו, גב' [REDACTED] עד היום הזה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

טענות האישה

א. האישה היא זאת שלא נהגה כאישה וכרעיה. היא סירבה לקיים עם האישה יחסי אישות במשך 5 שנים לפני הגירושין. האישה סירבה לטבול במקווה, והאישה ישן מחוץ לחדר השינה המשותף. היא סירבה להיבדק בפוליגרף על טענות אלו, וזה מוכיח את נכונות גרסתו של האישה.

ב. האישה הייתה מקללת את האישה.

ג. כל עבודות הבית נפלו על כתפיו של האישה, האישה לא תפקדה ולא עשתה את עבודות הבית, ובמקום לעשות את מלאכות הבית היא עסקה בעבודה שלה ובהגדלת משרתה.

ד. הקשר הזוגי עם [REDACTED] החל רק לאחר שהאישה הגישה תביעת גירושין, רק באוגוסט 2017. התמונות המשמעותיות שצירפה האישה לסיכומיה הן לאחר שהצדדים כבר נפרדו. התמונות מ-2016 אינן מלמדות על קשר זוגי.

ה. האישה הגישה את תביעת הגירושין, ולכן היא מורדת ואינה זכאית לכתובה. אומנם האישה הגיש בקשה ליישוב סכסוך, אך לא היה ברור לו שהוא מעוניין בגירושין. לפיכך הוא לא פעל לפירוק הבית בהגשת תביעה זו.

ו. האישה [REDACTED], [REDACTED] הוא עובד [REDACTED]. יש לו הוצאות רבות, שכ"ד, הוצאות רכב וכו'. אין באפשרותו להגדיל את הכנסותיו.

ז. האישה ויתר לאישה במסגרת ההסכם שהושג בכיהמ"ש ולקח על עצמו סך של 21,000 ₪. הוא גם ויתר על הזכויות הפנסיוניות של האישה שמגיעות לו. לפיכך יש לקחת זאת כחשבון תשלום הכתובה אם יחויב לשלם, שהרי אין כפל הטבות.

ח. האישה סייעה לאישה לאחר הגירושין, ואילו האישה מנסה רק לסחוט ממנו כספים.

דיון והכרעה

בדיון שהתקיים ביום 23/4/2018 סתר האישה את עצמו, סירב למסור את הטלפון שלו כדי לראות מתי התחיל הקשר שלו עם גב' [REDACTED]. ולבסוף הודה שהקשר עמה התחיל כבר ב-2016, אך לא הודה שהיה קשר זוגי מאז אלא רק מאוגוסט 2017, לאחר הגשת תביעת הגירושין של האישה. אומנם נראה שאכן הייתה בגידה כבר מאז, הן מצד ההתחמקות שלו בדיון, הן מפני שהוכיח סופו על תחילתו, הן מפני שהדברים מסייעים מאוד לטענות האישה כי המשבר נולד כתוצאה מהבגידה. איך יעלה על הדעת שיתקיים קשר קלוש ולא זוגי בין האישה [REDACTED] האישה תחשוך באיש "בטעות" שבגד בה, תגיש כתב תביעה שבו היא כותבת על בגידת האישה, ובעקבות זאת יפתח קשר זוגי הדוק דווקא עם אותה גב'?? למה לא טרח לגנות את עצמו מהחשד?!

בנוסף, האישה עזב את הבית בטרם הגשת תביעת הגירושין. לדברי האישה בכתב התביעה היא אמרה לו לצאת בעקבות גילוי הבגידה. אם הדבר לא היה נכון לא היה לאיש לעזוב את הבית. גם בדיון שהתקיים ביום 22/1/2018 לא טען האישה שהאישה גירשה אותו בעל כורחו, להיפך, נאמר שם שיצא מרצון – "לא סתם בעל עוזב את הבית שיש 4 ילדים".

לפיכך מי שפירק את הבית היה האישה שיצא מרצונו מהבית, ועליו להוכיח שהאישה אשמה בעזיבתו. אך הוא לא עמד בנטל ההוכחה.

באשר לטענות שלו נגד האישה שמרדה בו וכי"ב – טענותיו לא הוכחו, אך גם אם היו מוכחות בבדיקת פוליגרף היה עליו לתבוע עשיית "סדר מורדת", הכרזת וכו', בטרם תפסיד האישה את כתובתה, ראה שו"ע אה"ע עז.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

גם בעניין הקללות של דבריו קללה אותו, הדברים לא הוכחו, אך גם אם היו מוכחים יש צורך בהתראה כדי שתפסיד כתובתה מדין עוברת על דת יהודית, ראה שו"ע אה"ע קטו.

בעניין כפל הטבות, הצדדים הגיעו להסכמות בביהמ"ש בנובמבר 2017 בכלל ענייני הרכוש. הם לא עשו איזון של הזכויות, אלא כל צד נשאר עם זכויותיו. נמצא שהאישה לא קיבלה הטבה כלשהי מהאיש, וגם אם הייתה מקבלת לא היה זה מכת החוק אלא מכת הסכמתם המשותפת, אדרבה, הצדדים ויתרו בהסכם במפורש על איזון הרכוש כאמור בחוק. אין פה חיסרון של כפל הטבות שדיברו עליו הפוסקים. לפיכך אין לקזז דבר מהכתובה של האישה.

לפיכך לא הפסידה האישה את כתובתה, והיא זכאית למלוא כתובתה בסך של 555,000 ₪.

דעת המיעוט שלאור מכלול טענות הצדדים והנתונים הקיימים ולאור גובה הכתובה יש לחייב את הבעל בסך של 180,000 ₪ בלבד.

נפסק כדעת הרוב.

ניתן ביום א' בשבט התש"פ (27/01/2020).

הרב זוד בירדוגו

הרב גדעון שריון

הרב יצחק זר – אב"ד

העתק מתאים למקור

מושה ביטון, המזכיר הראשי

נתתם דיגיטלית ע"י הרב גדעון שריון בתאריך 27/01/2020 09:45